Gotowy wzór

IPET do uzupełnienia

Indywidualny program edukacyjno-terapeutyczny

Od rozpoznania potrzeb do sprawdzalnych działań

Arkusze zespołu • przykład • kontrola kompletności

Zacznij od aktualnego orzeczenia i wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia — WOPFU. Następnie połącz każdą potrzebę z działaniem i sposobem sprawdzenia efektu.

Placówka: _____

Rok szkolny: _____

Oznaczenie egzemplarza: _____

Przykład oznaczenia: egzemplarz zespołu, wersja 1.

Przygotuj dokumenty źródłowe, notatki z obserwacji i informacje rodziny.

Ten zestaw prowadzi przez decyzję; wpisy dotyczące ucznia opracowuje zespół.

Jak wypełniać i chronić dane

To autorski materiał pomocniczy, nie urzędowy formularz ani gwarancja kompletności prawnej. Przykład ucznia jest fikcyjny. Nie skopiowano gotowego wzoru instytucji.

1. Odczytaj zalecenia orzeczenia i wnioski WOPFU.

2. Wypełnij arkusze wspólnie; dopisz załączniki potrzebne konkretnemu uczniowi.

3. Przed przyjęciem porównaj całość z aktualnym § 6 rozporządzenia wskazanego na końcu.

W egzemplarzach roboczych stosuj kod ucznia. Dane identyfikacyjne wpisuj w dokumentacji placówki zgodnie z jej zasadami dostępu i przechowywania.

Nie przesyłaj orzeczeń ani danych ucznia do ogólnodostępnych narzędzi AI. Udostępniaj dokument wyłącznie uprawnionym osobom bezpiecznym kanałem placówki.

Kod roboczy: _____

Miejsce przechowywania: _____

Osoba zarządzająca dostępem: _____

Przykład: U-07; chroniony folder dokumentacji; koordynator zespołu.

Dane organizacyjne i zespół

Wpisuj dane z dokumentów, nie z pamięci. Oddziel okres obowiązywania programu od terminu jego przeglądu.

Uczeń / oznaczenie: _____

Placówka, oddział: _____

Orzeczenie: numer, data, poradnia: _____

Okres orzeczenia: _____

Okres IPET, data opracowania, wersja: _____

Data WOPFU: _____

Zespół — imię i nazwisko / rola / zadanie

_____

_____

_____

Koordynator: _____

Udział rodzica lub pełnoletniego ucznia: _____

_____

Przykład zadania: wychowawca zbiera próbki pracy; pedagog porównuje obserwacje z różnych zajęć.

Jeśli zabraknie miejsca, dołącz listę zespołu z datą i oznaczeniem wersji. Nie skracaj nazw tak, by nie było wiadomo, kto odpowiada za działanie.

Okres IPET nie może wykraczać poza okres orzeczenia ani etap edukacyjny. Sprawdź termin opracowania według § 6 ust. 5.

Data złożenia orzeczenia / termin opracowania:

_____

Profil funkcjonowania ucznia

Opisz zachowanie w określonej sytuacji. Zapisz także mocne strony i warunki, w których uczeń działa skutecznie.

Mocne strony i zainteresowania:

_____

Sposób komunikowania potrzeb i wyborów:

_____

Uczenie się — co już potrafi:

_____

Samodzielność i uczestnictwo w grupie:

_____

Bariery w otoczeniu oraz pomocne warunki:

_____

Perspektywa ucznia i rodziny:

_____

Źródła obserwacji i daty: _____

Przykład: „Podczas pracy z modelami układa trzy elementy według wzoru. Przy samym poleceniu ustnym czeka na pokaz”.

Zamiast „nie współpracuje” zapisz, co poprzedza trudność i co pomaga wrócić do działania. Nie wyciągaj diagnozy z pojedynczej sytuacji.

Wnioski z rozpoznania potrzeb

Przenieś do programu wnioski z WOPFU i zalecenia orzeczenia. Każdemu nadaj krótkie oznaczenie, aby łatwo odszukać działanie.

Zalecenie orzeczenia / miejsce w dokumencie:

_____

Wniosek WOPFU / data:

_____

Potrzeba lub bariera wymagająca działania:

_____

Priorytet i uzasadnienie wyboru:

_____

Warunek udziału ucznia w zajęciach:

_____

Gdzie uwzględniono to w IPET:

_____

Przykład: **P1** — trudność z rozpoczęciem zadania po instrukcji grupowej.
Potrzeba: dostępna instrukcja pierwszego kroku.
Odsyłacz: dostosowania, cel C1.

Sprawdź: czy uwzględniono wszystkie zalecenia?
Jeśli coś wymaga wyjaśnienia, wpisz pytanie do zespołu zamiast dopisywać niepotwierdzone rozwiązanie.

Cele edukacyjne i rozwojowe

Wypełnij kartę osobno dla każdego celu. Wskaż czynność ucznia, warunki, dopuszczalne wsparcie i sposób pomiaru. Dobierz kryterium do punktu wyjścia.

Oznaczenie celu / powiązana potrzeba:

_____

Co uczeń robi obecnie i z jaką pomocą:

_____

Oczekiwana czynność i sytuacja:

_____

Materiały oraz dopuszczalne wsparcie:

_____

Kryterium i termin sprawdzenia:

_____

Kto i jak zbierze dane:

_____

Przykład C1: po pokazaniu listy obrazkowej uczeń rozpoczyna pierwszy krok w ciągu dwóch minut, bez dodatkowej wskazówki, w czterech z pięciu obserwacji.

To **przykładowe kryterium**, nie norma rozwojowa. Zmiana poziomu pomocy też jest postępem — zapisuj ją, zamiast liczyć wyłącznie poprawne odpowiedzi.

Dostosowania sposobu nauczania

Dostosowanie ma usuwać konkretną barierę. Opisz wykonanie tak, aby różni nauczyciele mogli zastosować je podobnie.

Przykład: przy zadaniach wieloetapowych nauczyciel pokazuje pisemną listę kroków i odsłania jeden etap. Uczeń wskazuje wykonany krok.

Przedmiot lub sytuacja / bariera:

Zakres dostosowania wymagań:

Sposób podawania instrukcji i materiału:

Forma pracy, odpowiedzi i sprawdzania wiedzy:

Otoczenie, czas, technologie wspomagające:

Odpowiedzialny / termin oceny przydatności:

Zapisz, czy wsparcie ułatwia dostęp, czy zmienia oczekiwany zakres osiągnięć. Nie wpisuj automatycznie tego samego zestawu dla wszystkich przedmiotów. Jeśli dostosowanie nie pomaga, sprawdź jego wykonanie i barierę.

Zintegrowane działania zespołu

Uzgodnij wspólną reakcję dorosłych i okazje do używania umiejętności w zwykłym dniu. Sam zapis zajęć specjalistycznych nie wyjaśnia współpracy.

Potrzeba / cel:

_____

Wspólne działanie nauczycieli i specjalistów:

_____

Sytuacje ćwiczenia w klasie i poza nią:

_____

Sposób komunikacji, w tym AAC według potrzeb:

_____

Podział odpowiedzialności i wymiana informacji:

_____

Wskaźnik udziału ucznia:

_____

Przykład: logopeda i wychowawca uzgadniają dostępny sposób proszenia o pomoc. Nauczyciele zapewniają go podczas lekcji i pracy grupowej.

Uwzględnij działania rewalidacyjne, resocjalizacyjne lub socjoterapeutyczne odpowiednio do potrzeb i podstaw organizacji kształcenia. Nie wybieraj ich na podstawie samego zachowania podczas jednej lekcji.

Zajęcia i formy wsparcia

Wypełnij kartę dla każdej ustalonej formy. Wymiar i organizację uzgodnij w placówce; nie wpisuj godzin tylko dlatego, że występują w przykładzie.

Nazwa i rodzaj zajęć lub formy pomocy:

_____

Potrzeba / cel / podstawa ustalenia:

_____

Okres realizacji i wymiar godzin:

_____

Prowadzący / organizacja / miejsce:

_____

Powiązanie z codziennym uczestnictwem:

_____

Sposób oceny efektu i termin:

_____

Przykład powiązania: umiejętność ćwiczona na zajęciach komunikacyjnych jest następnie dostępna podczas wyboru materiałów w klasie.

Sprawdź potrzebę rewalidacji i innych właściwych zajęć, doradztwa zawodowego oraz wybranych zajęć indywidualnych lub w grupie do pięciu uczniów, zgodnie z potrzebami wskazanymi w orzeczeniu lub WOPFU. Ustal też sposób wspierania udziału we wspólnych zajęciach oddziału.

Współpraca z rodziną i specjalistami

Zbieraj informacje o tym, co pomaga uczniowi w różnych miejscach. Ustal działania wspierające rodzinę i sposób współpracy bez przenoszenia odpowiedzialności szkoły na dom.

Ważne informacje od rodziny i ucznia:

Zakres współpracy i wsparcia rodziny:

Osoba kontaktowa / bezpieczny kanał:

Poradnia lub inny partner / cel współpracy:

Ustalenia, odpowiedzialny, termin:

Data zawiadomienia o spotkaniu / przekazania kopii:

Przykład: rodzic opisuje skuteczny sposób uprzedzania o zmianie. Zespół sprawdza jego użyteczność w szkole i wraca z informacją.

Rodzic lub pełnoletni uczeń ma prawo uczestniczyć w pracy nad programem i oceną funkcjonowania oraz otrzymuje kopie tych dokumentów. Dyrektor pisemnie zawiadamia o każdym spotkaniu i możliwości udziału. Prawo udziału obejmuje też modyfikację programu.

Monitorowanie i ocena skuteczności

Porównuj wyniki w podobnych warunkach. Notuj zastosowaną pomoc i bariery; brak postępu nie oznacza automatycznie braku wysiłku ucznia.

Cel / okres obserwacji:

_____

Punkt wyjścia / obecny wynik / poziom pomocy:

_____

Dowody: próbki, obserwacje, głos ucznia:

_____

Co działa / co utrudnia udział:

_____

Decyzja: utrzymać, zmienić, zakończyć / dlaczego:

_____

Zmiana, odpowiedzialny, kolejny przegląd:

_____

1

2

3

Przykład: wykonanie pierwszego kroku wzrosło z jednej do czterech prób na pięć; wsparcie obrazkowe nadal potrzebne. Zespół utrzymuje je i sprawdza inne sytuacje.

Okresową WOPFU wraz z oceną efektywności programu przeprowadza się co najmniej dwa razy w roku szkolnym; w razie potrzeby program się zmienia. Ustal również krótsze obserwacje robocze między ocenami.

Przykład: profil i cele

Przykład fikcyjny • część 1 z 2

Uczeń: Jan, 8 lat, klasa II, szkoła podstawowa w Toruniu. Dane dokumentów pominięto; w realnym IPET należy je uzupełnić.

Mocne strony: konstruuje modele według ilustracji, interesuje się pojazdami, sam wybiera materiały.

Rozpoznanie: podczas pięciu obserwacji rozpoczynał zadanie po instrukcji grupowej raz. Po pokazie pierwszego kroku rozpoczynał cztery razy. W hałasie trudniej mu poprosić o pomoc.

Głos ucznia: wybiera obrazkową listę czynności i spokojniejsze miejsce.

P1

P1: dostępna instrukcja rozpoczęcia zadania.

C1

C1: w ciągu sześciu tygodni rozpoczyna pierwszy krok w dwie minuty z listą obrazkową, bez dodatkowej wskazówki, w czterech z pięciu prób.

P2

P2: skuteczne sygnalizowanie potrzeby wsparcia.

C2

C2: podczas pracy stolikowej sygnalizuje potrzebę pomocy uzgodnionym sposobem w trzech z czterech zaobserwowanych sytuacji.

Twoja analogiczna potrzeba i cel:

_____

_____

Wartości są przykładem planowania, nie gotowymi normami dla ośmiolatka.

Przykład: działania i przegląd

Przykład fikcyjny • część 2 z 2

C1 — działanie: wychowawca przygotowuje obrazkową listę kroków. Nauczyciele pokazują ją przed zadaniem. Jan zaznacza ukończony etap.

C2 — działanie: zespół uzgadnia z Janem sposób proszenia o pomoc. Karta „pomoc” pozostaje w zasięgu; dorosły odpowiada na sygnał.

Współpraca: rodzic przekazuje informację o preferowanych instrukcjach. Koordynator omawia z nauczycielami, czy wsparcie było faktycznie dostępne.

Pomiar: wychowawca zapisuje czas rozpoczęcia, wynik próby i poziom pomocy. Przy C2 liczy sytuacje, gdy pomoc była potrzebna, oraz skuteczne sygnały.

Przegląd po sześciu tygodniach: C1 — cztery z pięciu prób; C2 — dwie z czterech sytuacji. To dane przykładowe.

Decyzja: utrzymać listę; sprawdzić dostępność karty i reakcję dorosłych w trudniejszych sytuacjach. Kolejne porównanie za dwa tygodnie.

Twoja decyzja i jej uzasadnienie:

_____

_____

Lista kontroli i źródła

Przed przyjęciem programu

- [ ] Dane, okres i wersja są jednoznaczne.
- [ ] Zalecenia oraz WOPFU mają odzwierciedlenie w działaniach.
- [ ] Ustalono dostosowania, współpracę, wsparcie i ocenę efektów.
- [ ] Sprawdzono wszystkie wymagane elementy aktualnego § 6.
- [ ] Zaplanowano udział rodziny i przekazanie kopii.
- [ ] Każda decyzja ma osobę odpowiedzialną i termin.

Sprawdzono dnia: _____

Do uzupełnienia: _____

_____

Źródła i zakres wykorzystania

[1] **ELI, Dz.U. 2020** poz. 1309, § 6 — wymagania programu, praca zespołu, ocena, udział rodziny. eli.gov.pl/eli/DU/2020/1309/ogl

[2] **ORE,** Mazur i Solecka, „Koncepcja nakładek uwzględniających specjalne potrzeby edukacyjne" — indywidualizacja nauczania. ore.edu.pl, 2020.

[3] Łukawski, Łukawski i Rafał, **IBE,** „Do czego AI nie służy", plik gov.pl/attachment/dd4e9da8-6126-41a9-825a-1368815fe975 — ochrona danych przy korzystaniu z AI.

Weryfikacja ELI: 27.10.2026. Przed zastosowaniem sprawdź aktualny stan prawny. Kryteria celów, układ arkuszy i przykład są propozycjami autorskimi.